

være udmærket stillet til en saadan Gerning, som hun ogsaa tidligere har øvet, og der kan komme flere efter. Loven bliver jo ikke revideret efter Udviklingen udenfor den, derfor er det det rette Fremhyn, at man optager denne Bestemmelse her. Det kan ikke genere Ministeren, og jeg er overbevist om, at det heller ikke kan genere Forstanderne at give tvindelige Lærlinge Udgang under samme Vilkaar som mandlige. Jeg anbefaler derfor Forslaget. Jeg gør det uden Anmodning fra den ærede Forslagsstillers Side, men jeg tvivler ikke om, at jeg er i hans Tankegang ved, hvad jeg her har sagt. Jeg tillader mig altsaa med disse Bemærkninger at anbefale samtlige de af Mindretallet stillede Forslag til velvillig Overvejelse af det høje Ting og til endelig Vedtagelse her. Paa ethvert Punkt forbedre de absolut Lovforslaget, og de gaa i Sporet af, hvad vi kæmpede for som Venstre for hen imod en Snes Aar siden. Nu er det jo gammelt, glent og tilfidsat for den nyere Tid, men vi arbejde jo paa at komme op ad en anden Vej igen. Derfor maa de høje Herrer undskyldes, at vi gøre maaste forgæves Forsøg, men dog Forsøg paa at redde, hvad reddes kan.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Jeg kan slutte mig til de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal. Det er vel ikke en ringe Medsættelse, som Udvalget har foreslaaet i de Lønninger, som af mig ere opførte paa Lovforslaget, men da det dog fuldt ud maa erkendes, at Lønningerne blive ikke lidet forbedrede lige overfor de nuværende, kan jeg paa Seminarielærernes Vegne kun være taknemmelig, om Rigsdagen vil vedtage de Lønninger, som Udvalgets Flertal har foreslaaet. Der er, som det jo er gjort gældende saavel af den ærede Ordfører som af Mindretallets Ordfører, saavel som af dem, der nu have udtalt sig,

tinget har fulgt, hvad Folketinget den Gang vilde, nemlig nedlægge et Seminarium, saa fulde vi nu gaa videre og nedlægge et til, den Tankegang gaar ud over, hvad jeg forstaar. Nej, det maa tværtimod siges: Var man den Gang svag, var man den Gang for eftergivende, hvad man efter min Mening var, saa er der just saa meget mere Grund til nu ikke længere at være det, men nu at staa fast og beholde, hvad man har, mere forlanges der jo ikke. Her er ikke Forslag om at genoprette Seminariet i Byngby eller et andet Sted i Landet; her er kun stillet Fordringen om at bevare de fire, vi nu have. Heller ikke ser jeg, at der er noget i det, som blev anført, at det er rimeligt, at der kun ligger et Seminarium i hver af Landets tre Dele, Sjælland er saa stort, at ligesom der er et Seminarium i Sjælland og et paa Fyn, er det naturligt, at der ligger et Seminarium i den nordlige Del af Sjælland og et i den sydlige. Jeg vil bede det ærede Mindretal være fuldt overbevist om, at paa det Punkt vil der ikke blive viist nogen Eftergivenhed fra Ministeriets Side. Det andet Punkt, hvorom der er Uenighed, angaar den faste Ansættelse af Lærerne. Dette er blevet udviklet dels af Mindretallets ærede Ordfører og dels af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtreds, og særlig blev det gjort gældende af den sidste, at man ved at gaa den Vej, som Regeringen havde foreslaaet og som Flertallet havde sluttet sig til, vilde komme til urimelige Resultater. Man vilde komme til at give disse Lærere ikke alene forbedret Løn, ikke alene fast Ansættelse, men baade forbedret Løn og fast Ansættelse samtidig med, at man gav dem mindre at bestille, end de burde have. Jeg maa sige, at det ikke er Meningen at anvende flere Lærere, end der nu en Gang er, og nu er der 4 Lærere ved hvert Seminarium, altsaa i alt 16 Lærere foruden Forstanderne og Kapellanerne: men det er